

BEDANKT VOOR HET DOWNLOADEN

Veel plezier met het document!

Ik zou het leuk vinden als je mijn Educatief Spel- & Leer(hulp)materiaal op m'n socials bij anderen aanraadt.

Tag je me dan op Instagram en/ of Facebook?

Lief, dank je wel !

Gebruikersvoorwaarden

Het Educatief Spel- & Leer(hulp)materiaal maak ik met veel plezier en enthousiasme., om collega's én kinderen op een leuke manier te laten leren .

Zonder toestemming is het dan ook niet toegestaan dit materiaal te verspreiden onder je eigen naam. De bestanden en plaatjes mogen ook niet zelf aangepast worden.

Delen mag natuurlijk wel maar en dat is fijn. Dan graag verwijzen naar Onderwijscoaching Jong Geleerd.

Heb je een van mijn materialen gebruikt in de klas, dan zou ik het erg leuk vinden als je een reactie plaatst. Dit kan op mijn website, op Insta e/o Fb.

Het mysterie van de verdwenen mijter

Het was een koude avond in december.

De maan scheen over de daken en de pieten waren druk bezig met het inpakken van de laatste cadeautjes.

Alles leek goed te gaan... totdat Pietermo, de hulp van Sinterklaas, ineens een harde gil hoorde vanuit de pakjeskamer.

“De mijter van Sinterklaas is weg!” riep Inpakpiet in paniek. “Hij lag net nog hier op tafel!”

Iedereen rende ineens in paniek heen en weer.

Zonder mijter kon Sinterklaas natuurlijk niet de daken op. Dat was zijn belangrijkste symbool!

Sinterklaas kwam eraan met een verbaasde blik. “Wat is hier aan de hand, lieve pieten?”

“Uw mijter is... verdwenen, Sinterklaas,” stamelde Pietermo.

Sinterklaas dacht even na. “Dan zit er maar één ding op. We moeten het mijtermysterie oplossen voor de kinderen wakker worden!”

Het spoor van de pepernoten

De pieten begonnen overal te zoeken.

Pietermo ontdekte een spoor van kruimels van pepernoten dat van de pakjeskamer naar buiten liep.

“Volg het spoor!” riep hij.

Het spoor leidde hen langs het dak van de bakker, over de schoorsteen van juf Anneke en tot slot naar... een oude speelgoedwinkel aan het einde van de straat.

De winkel was al jaren dicht, maar het licht brandde!

Met bonzend hart opende Pietermo de deur., die enorm kraakte en piepte.

Binnen was het stil... angstaanjagend stil.

Toen ineens hoorde Pietermo geritsel achter de toonbank.

Hij gluurde eroverheen... en zag een kleine muis met een rood stukje stof in zijn bek!

“De mijter!” riep hij opgelucht. “Die muis heeft hem gestolen om een nestje te maken!”

De muis met smaak

De muis had zich inderdaad helemaal genesteld in de mijter. Hij keek Sinterklaas met grote oogjes aan, alsof hij wilde zeggen: *‘Hij is zo zacht en warm!’*

Sinterklaas lachte vriendelijk. “Ik begrijp het wel, kleine vriend. Maar ik heb mijn mijter echt nodig vannacht.”

Voorzichtig pakte hij de mijter terug.

De muis kreeg als troost een klein stukje pepernoot en een warme plek in de zak met stro.

“Je mag vannacht met ons mee op de boot naar Spanje,” zei Sinterklaas glimlachend. “Maar geen mijters meer pikken, afgesproken?”

De muis piepte en het leek net alsof hij ‘ja’ zei.

Een bijzondere pakjesavond

Die avond liep alles goed. De kinderen kregen hun cadeautjes, de pieten zongen luid en Sinterklaas droeg zijn mijter weer trots.

Maar als je heel goed keek, zag je aan de rand van de mijter een klein gaatje — precies groot genoeg voor een muizensnuitje.

En soms, heel soms, als het buiten hard waaide, kon je een piepklein stemmetje horen fluisteren:

“Dank u, Sinterklaas!”

Een spannend Sinterklaasverhaal voor de bovenbouw

De Nacht van de Verdwenen Mijter

Het was een ijskoude decembernacht.

De maan scheen bleek over het dak van het oude kasteel waar Sinterklaas en zijn Pieten logeerden. Alles leek rustig — tot er plots een akelig gegil klonk vanuit de zolder...

“De mijter is verdwenen!” gilde Pakjespiet.

Sinterklaas stoof overeind uit zijn stoel.

Zijn hart bonsde als een paard in galop. “Wat zeg je daar, Pakjespiet?”

“De mijter, Sint! Uw heilige mijter! Weg! Gestolen!”

Iedereen vloog in paniek door het kasteel.

De Pieten zochten onder het bed, in de pakjeskamer, tussen het stro van het paard.

Maar nergens — helemaal nergens — was de rode mijter te vinden.

Plotseling riep Stiltepiet: “Kijk daar! Op de muur!”

Met trillende vingers wees hij naar een vage, zwarte schaduw. Iemand had met roet een boodschap geschreven:

‘Wie de mijter wil terugzien, komt om middernacht naar het oude pakhuis aan de haven.’

Een koude rilling trok door de kamer.

Niemand durfde iets te zeggen. Alleen de wind floot door de schoorsteen.

“Dan gaan we daarheen,” zei Sinterklaas vastberaden.

“Niemand steelt ongestraft mijn mijter.”

Die nacht sloop een groepje Pieten samen met Sinterklaas door de mist richting de haven. Hun voetstappen klonken hol op de keien. Het pakhuis torende hoog en donker boven hen uit. Binnen kraakte het hout. Een oude klok sloeg twaalf keer.

Toen — een zacht gelach vanuit de schaduw. “Welkom, Sinterklaas,” klonk een stem. Een gedaante stapte naar voren, met de mijter in zijn hand. Het was... Schaduwpiet!

“Waarom?” vroeg Sinterklaas bedroefd. “Niemand ziet mij ooit, niemand kent mijn naam,” siste Schaduwpiet.

“Altijd de vrolijke Pieten vooraan, en ik... ik blijf altijd achter in het donker!”

De wind gierde, de ramen trilden. Sinterklaas deed een stap dichterbij. “Iedere Piet hoort erbij — ook jij, Schaduwpiet. Maar stelen maakt dat niet beter. Geef de mijter terug.” Schaduwpiet keek naar beneden. Een traan gleed over zijn wang. Toen gaf hij langzaam de mijter terug.

Een straaltje maanlicht scheen naar binnen en ineens leek het pakhuis minder dreigend. “Vanaf nu ben jij Hoofdpiet van de Nachtwacht,” zei Sinterklaas vriendelijk. “Niemand vergeet jou nog.”

De Pieten juichten, en de klok sloeg één uur.
Buiten brak de eerste sneeuwval aan en in het pakhuis
lachten ze samen, opgelucht dat het goed was
afgelopen.

Maar... diep onder de vloer, in de schaduw, klonk nog
één laatste fluistering:

“Volgend jaar... kom ik terug.”

Recept kruidnoten

voor ongeveer 50 kruidnoten

Nodig:

beslagkom

weegschaal

maatbeker

bakpapier

oven

ovenwanten

Ingrediënten:

150 gram
zelfrijzend bakmeel

50 gram
koude boter

70 gram
bruine basterdsuiker

2 theelepels
speculaaskruiden

50 ml
melk

snufje
zout

1 Verwarm de oven voor op 175 graden en was je handen met zeep.

2 Doe in de beslagkom en meng het door elkaar.

3 Doe daar bij en kneed het tot een bal deeg.

4 Maak van het deeg kleine balletjes, zo groot als een knikker.

5 Leg de balletjes op een bakplaat met bakpapier.

6 Schuif de bakplaat in de en na 25 minuten doe je de ovenwanten aan en haal je de bakplaat met kruidnoten uit de oven. Even laten afkoelen en smullen maar!

